

SOM TÆNDER I MØRKET ET LYS

Om billedkunstner og digter Jacob Juhl i forbindelse med udstillingen *TILBLIVELSEN* i Galleri Grundstof i Aarhus, april 2018.

Tekst: Trine Rytter Andersen

Jacob Juhl har i en årrække arbejdet med et stærkt kondenseret kunstnerisk udtryk, som har æstetiske rødder i minimalismen og konceptkunsten. Han udvikler sit kunstneriske genstandsfelt gennem en nysgerrig og vedholdende dialog med erkendelsesfilosofien, digtningen, kunsthistorien og naturvidenskaben. Værkstedet bliver derved en art 'hub', hvor sprogene mødes, og hans kunstneriske undersøgelser akkumulerer deres udsigelseskraft gennem hans årvågne pendulering mellem videnskabens, filosofiens og kunstens forskelligartede rum og sprog.

Arbejdet med at udvikle form i dette felt er analytisk og langsommeligt og det forudsætter stor selvdisciplin og opmærksomhed. For det væsentlige findes i mellemrummene, det ligger gemt i afstanden mellem sprogene, verden og os - det kommer til syne, når vi opdager begrænsningerne, der findes i et hvilket som helst sprog og i de forskellige forståelsesapparater, vi ser verden igennem. Jacob Juhl er med andre ord interesseret i det, vi sjældent er bevidste om, og derfor ikke har øje for. Han udforsker disse områder, for at udvikle ny bevidsthed om, hvordan vi oplever os selv og verden.

De værkserier, som fødes gennem denne proces, kan anskues som en art kunstsynteser, der er karakteriserede ved en minimalistisk 'renhed': en form for æstetisk idealisme, der nærmer sig det sakrale. Juhls kunst betjener sig af en stille overflade, og den kommer os i møde på en tøvende og tvetydig facon: med formel autoritet adresserer den beskueren med et næsten hørbart påbud om at komme nærmere, og samtidig bidrager den intenderede usynliggørelse til, at vi forstår, at vi må give os god tid, hvis vi skal gøre os håb om at fravriste værkerne deres (universelle) hemmeligheder.

Det gælder i høj grad for værkserien *Tilblivelsen*, som danner afsæt for samtalen herunder. Æstetikken er minimalistisk med et repetitivt, systemisk og stramt formsprog, hvor tallet 29 går igen. Serien mimer alfabetets 29 tegn: 29 kvadratiske billedtavler, hver af dem et 'bogstav' i et visuelt tegnsprog. Den ensartede og serielle fælleshed dannes af 29 sorthvide fotografier af 'natur', monteret på egetræ og delvist skjult under mat plexiglas med 29 indgraverede tekster horisontalt langs billedfladernes midterakser. Værket hænger på væggen, der er 29 cm afstand mellem tavlerne, der hver måler 29 x 29 x 2,9 cm. Værkets 29 tekstlinjer korresponderer med det overordnede system, idet hver sætning er formuleret med præcis 29 bogstavkarakterer og hver linje begynder med 'som...'. Men modsat den formelle stringens er teksten prøvende - fra den ene tavle til den næste skabes således spørgende og rytmiske spring. Teksterne lader sig kun vanskeligt læse, og beskueren må arbejde for sagen - disciplinere sig - for at komme i kontakt med dem, høre deres 'nyhed' og forstå deres ambition om at bane vejen for en 'tilblivelse' i selve værkets masse - og i beskueren. En skrøbelig og næppe synlig tilblivelse, der finder sted i takt med årvågenhedens skærpede sanselighed, og som manifesterer sig som en sitrende erkendelse i spændingsfeltet mellem enkelhed og kompleksitet - mellem det åbenbare og det mystiske.

Jacob Juhl er født 1973 i Kjellerup. Han tager gerne afsæt i fotografier, hvor motiverne bearbejdes med forskellige greb, så værkerne bliver til fysiske objekter snarere end billeder af virkeligheden. Ved at raffinere og integrere f.eks. skulpturelle og litterære elementer skaber Jacob Juhl unikke og kraftfulde værkhybrider, som på samme tid er æstetisk inviterende og intellektuelt krævende. Jacob Juhl har haft en lang række solo- og gruppeudstillinger i Danmark, bl.a. soloudstillingen *In the Presence of Absence* fra 2016, der blev vist på Galerie Pi i København og XBunker i Sønderborg. Derudover en række udstillinger i udlandet, bl.a. soloudstillingen *Fibonacci+1* hos Galerie Martin Mertens i Berlin og udstillingen *Imago Mundi* i Venedig.